

Neděle 3.9.2006 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

Text: „*Sám Hospodin půjde před tebou, bude s tebou, nenechá tě klesnout a neopustí tě; neboj se a neděs.*“ (Dt 31,8)

Dnes už hned tak každému a všemu nevěříme. Zvyklí jsme si na dotěrnou a líbivou řeč reklamy a už na ni moc nedáme. Přesvědčili jsme se, že se nedá věřit ani politikům a dokonce ani spisovatelům, jak vyšlo najevo u postavy známého G. Grasse. Ovšem když se díváme do budoucnosti, stejně se potřebujeme něčeho „*chytout*“. Potřebujeme informace, které nám pomohou se v životě správně zorientovat... Životní okolnosti jsou složité, zdá se nám, že mnohým věcem nerozumíme (*počasí, politika*)... Znamé jistoty přestávají být jistotami (*peníze v bance,...*) Ztrácíme důvěru k lidem, politikům, je ohrožena důvěra v instituce (*soudy, policie, korupce v České konsolidační agentuře..*)

K tomu potřebujeme připočítat ještě naše konkrétní životní zápasy, příběhy a situace, kterými procházíme a je z toho jasné, že potřebujeme novou sílu, povzbuzení a pokoj do srdce. Kde najdeme tyto dary? U Pána... Už Ježíšovi učedníci kdysi věděli, že jejich Mistr má „*slova věčného života*“, že jim umí poradit. I my se chceme ohlížet po něčem, co má trvalou hodnotu

1. Bůh je takový, jak o Něm mluví Bible

Tu naši biblickou větu vyslovil kdysi známý izraelský vůdce Mojžíš. Tento muž věděl, o čem mluví, když mluvil o Boží blízkosti, o Božím vedení a Boží pomoci. Čtyřicet let šel v čele dlouhé karavany Izraelců, která směřovala ze země pokoření, otrocké dřiny a duchovní nesvobody „domů“, do Boží, zaslíbené země (Ex 3,17). Mojžíš vedl dlouhý průvod mužů, žen, dětí, dorostu, mládeže i seniorů, aby je dovedl na místa, kde se sny o svobodě, spravedlnosti a důstojném životě stanou skutečností. Neměl v ruce NIC: ani mapu, ani prospekt s obrázky zaslíbené země, který by mohl lidem ukazovat, ani videokazetu s prezentací Kanaánu, kterou by po večerech promítal... Nic takového! Měl JEN A JEN Boží slib, Boží slovo! Nic jiného! Ale v srdci důvěroval Bohu, věděl o Božím milosrdenství, o Boží moci, o Božích možnostech. Za ta 4 desetiletí společného putování pouštní krajinou se mnohokrát přesvědčil o tom, že Bůh má nepředstavitelné možnosti a že se o své lidi dokáže postarat. Nikdy je nenechal na holičkách. V každé situaci jim pomohl. Nikdo nezemřel na poušti žízní nebo hladu. Na každém kroku bylo vidět, že Bůh vyvedl Izrael z otroctví kvůli tomu, že měl s ním další plány. Připravil pro něj novou budoucnost, vytvořil prostor k životu nové kvality. V tom se náš Bůh nezměnil. Ujímá se každého člověka, který o Jeho pomoc a vedení stojí a ukazuje mu cestu k novému životu. (*Nevím, jestli si ještě pamatujete na tu reklamu na nový hypermarket „Český sen“. Asi před 3 roky lidé sledovali řadu týdnů na billboardech, v metru nebo v novinách reklamu... V den, kdy měl být nový obchod otevřen, přišly a přijely do Letňan stovky lidí, kteří chtěli nakupovat za nízké, výhodné ceny. Bylo to velké zklamání, když lidé doběhli od přestřižené pásky k barevné stěně a zjistili, že je to jen kulisa, konstrukce, za kterou není NIC. Žádné regály, žádné zboží, žádný obchod!*)

Když Pán Bůh s námi mluví o své blízkosti, o své pomoci, o tom, že nás podepře a podrží, pak si můžeme být na 100% jisti, že to myslí vážně. On si nedělá z nikoho legraci, On se nechystá nikoho napálit. On si nepotřebuje ověřit, jaký vliv mají Jeho sliby na naše chování, jak se o to pokoušeli autoři svérázného projektu. On nás neponechá našemu osudu...

2. Boží pomoc a naše odpovědnost

Biblický verš, který je základem našeho přemýšlení, je Božím slovem k Jozuovi. Ten má převzít po Mojžíšovi úkol vedení Izraele a dojít s ním tam, kam Bůh zaslíbil. Bůh ústy Mojžíšovými povzbuzuje Jozua k odvaze a oddanosti. Co je obsahem Božích slibů na hranici zaslíbené země? „*Sám Hospodin půjde před tebou, bude s tebou, nenechá tě klesnout a neopustí tě; neboj se a neděs.*“ Na jedné straně Bůh slibuje pomoc, na druhé straně čeká, že se Jozue postaví ke svému úkolu čelem, jako *chlap*. – Zkusme teď vztáhnout to Boží slovo Jozuovi na sebe a vzít je jako Boží zaslíbení do své situace.

a) V textu jsou **sliby Boží blízkosti**: Hospodin *půjde před tebou, bude s tebou, nenechá tě klesnout, neopustí tě*. V něčem mi to připomíná Žalm 23 – Bůh jako pastýř, který vede, který se stará, který jde před svými ovečkami, který je chrání v nebezpečí, který je neopustí. Umíte si představit větší pocit bezpečí a víc životních jistot, než to, o čem zde Bůh mluví?!

Chodili jsme o prázdninách trochu po horách (v Tatrách) a vyzkoušeli si, jak je to dobré, když může jeden druhého podepřít, podržet, když je někdo vepředu, prozkoumá cestu a upozorní na nebezpečí. Na jednom výletě nás zastihl daleko v horách vytrvalý déšť, ale nikdo nebyl sám. Navzájem jsme se povzbuzovali. V botách nám čvachtala voda, byli jsme skrz na skrz mokří, ale nebyli jsme v tom sami a snášelo se nám to lépe! To je naše lidská zkušenost.

Je v tom velká pomoc, když víme, že podobně jde Bůh před námi a ukazuje nám cestu, často tam, kde žádnou cestu nevidíme anebo žádná není! Pro všechny Boží děti platí, že „*sám Hospodin půjde před tebou*“. Rádi slyšíme takové sliby, ale někdy si je špatně vykládáme. Myslíme si, že Pán Bůh všechno zařídí. A zatím nám chce náš Bůh svým slovem dodat odvalu. Povzbuzuje nás k iniciativě, k přebírání odpovědnosti za konkrétní situace. Vždyť to, že je Bůh s námi, je ta nejlepší motivace k životu, ke správnému jednání! – Každý jsme někde jinde, každý z nás řešíme něco jiného. Berme Boží slovo jako povzbuzení k odvaze, k rozhodnutí, k činu: ať už je to něco ve škole, v práci, doma nebo v osobním životě. *Bůh jde přede mnou, je se mnou*, ale ne tak, že všechno zařídí, že to udělá za mě, ale jako Ten, který mi *dává moudrost* to udělat správně, *dává odvalu* to udělat správně, *povzbuzuje* k tomu, abych to udělal správně... Bůh nebude jednat za nás a místo nás. On chce jednat v nás a skrze nás. V tom je význam víry v živého Boha a Pána Ježíše Krista: učí nás jednat v důvěře v Boží možnosti. Učí nás přemáhat strach, sobectví, nenávisť, lhostejnost...

b) Pak je tu **ujištění o Boží věrnosti**

Také slovo o tom, že Pán „*tě nenechá klesnout a neopustí tě*“, je velmi silné! Máme své zkušenosti s lidmi. Někdo nás nechal v nejtěžší chvíli na holičkách, rodiče se o nás nezajímali, když jsme to nejvíc potřebovali, když nám bylo nejhůře, někdo z přátel neměl čas zrovna ve chvíli, kdys byl sám... Některá zklamání jsou hodně hluboká a bolestná... Bůh tě nezklame. O Něho se můžeš opřít jako o skálu. On tě podrží, Jeho slovo, Jeho sliby platí – On je věrný! - Bůh nemá radost z našich pádů, nečeká na naše selhání (viz heslo pro nový týden! „*Nalomenou třtinu nedolomí, nezhasí knot doutnající*“ Iz 42,3), ale pomáhá nám udržet rovnováhu, vydržet či obstát. Máme vědět, že Bůh je stále stejný, že se nemění ve svém přístupu k lidem, že všechny miluje, že je spolehlivý, že přichází se svou pomocí v různých situacích. On se dává poznávat jako Ten, kdo dává sílu, pomáhá, zachraňuje, odpouští hříchy... Tak to poznal Mojžíš, Jozue, David nebo ap. Pavel a pak další věřící. Ani pro nás to není nic nového. – Největší důkaz Boží pomoci a věrnosti je v Ježíši Kristu, který za nás obětoval svůj život. V tom je také záruka Boží věrnosti.

c) Nakonec je tu také **slovo pro nás**

Bůh nás svými sliby povzbuzuje: říká nám, že s Ním můžeme počítat, že nás nenechá padnout, že nás neopustí. Ale teď od Jozueho a od nás dnes něco také čeká: *neboj se a neděs!* Nám to Boží slovo, Boží sliby někdy nestačí. Připadá nám to málo konkrétní, málo přesvědčivé... My nevěříme, nedůvěřujeme, a proto se bojíme. - Když pomyslíme na to, co nás čeká, máme před očima mlhu-tmu a ztrácíme jistotu... Nová škola, nové prostředí, noví lidé, nové okolnosti, nové pracoviště, maturitní ročník, nová situace – děti ve škole, nemoc v rodině, strach o práci, nejistota v zaměstnání... To Boží slovo platí právě do takové situace – *neboj se a neděs*. Bůh o tom ví! Důvěřuj Jemu! Vlož všechno do Jeho rukou a neboj se! - To je obraz živé víry, která počítá s Bohem a neuhýbá před vlastní odpovědností. Děkujeme za Boží lásku, za Boží sliby, za Boží věrnost. A nebojme se věřit, jednat, odpouštět a milovat jako Boží lidé, jako Boží děti.

(2.9.2006 - B. Kaleta)